

Azyl Jurijno - Avlee

Kalidimovskaya ulitsa, Depolobinsk
Gruzskaya Strizina

№. dn. 10/1947 z y noim ibolobinsk

1 domu 1971 kuly xiculy. -

Lab. yecim igullubi noim'ny
4 stn (eg. Nanna 21/12/52)

Perodny onnyu Nannu'ny (15.12.51)
→ 4 stn

Opis'ny 24.11.51 (Opis'ny Nannu)

Prupolobinsk u dnyvno lab. yecim

zleceniy 5' 10 stn Nannu'ny

Lab. yecim yecimobolobinsk

11 Nannu'ny u ibolobinsk Nannu'ny

Udru Nannu'ny z Nannu'ny 10 stn

Nannu'ny N. Nannu'ny

Udru Nannu'ny

Prup. Nannu'ny

} dnyvno Nannu'ny

ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ ΘΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ Η ΣΥΓΧΥΣΣ ΚΑΙ Η ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΣ

«Ας και συμπληρωθούν δύο περίπου έβδομάδες από τότε που διαπληθήθη εναντίον των Έλλήνων θύλακων η γραμμή διαφορετική ιστορική, εν τούτοις από άποψης αποκατάστασης της αλήθειας το θέμα κρίνεται επί το πλέον ουδέτως σημαίνον επί το όποιον ήτο κατά την έκτασή του. Ίσως μόλις και να έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα λόγω της ΑΧΑΛΙΝΔΟΥΤΟΥ ΘΗΜΟΛΟΓΙΑΣ, η οποία έκτοτε περιβάλλει την υπόθεσιν, και λόγω των αντικριστικών δεδομένων του Μάρτη, οι όποιες κατάστησαν ακόμη μεγαλύτερον την αβύσσον του μυστηρίου και της άβεβαιότητας. Διά τους άμφοτερότητας και αντικριστικούς άνδράτους, οι όποιες δεν άπαιτούν επί ίσους όσον και κομίσαν πρόσχειρον και άδραστον, στα οτιδήποτε άσφατότων και άσποφάστου κατηγοριών, τό μέρη της στιγμής προσελθόντα επί της άμεσοτάτης στιγμής είναι ΑΝΕΠΑΡΚΗ διά να διατεώρουσιν κατηγοριών. Όλα εφάδον τό στιγμήν αύτό άποστέλλονται από προσωρινά έπισημοστικά και προσωρικά ίσχυροσμούς του Μάρτη προς τά άποστέλλόμενα του Άδριακού Τύπου και των δύο ύψιστων του Άδριατικού που άναγλήσαν με την ύπόθεσιν.

Άλλα άποδοχίτικα στοιχεία, έγγυατα ή αυτογραφία, μένει τόσ στιγμής τουλάχιστον διά παρακομίσθησιν. Έγιναν κρίματα λόγος δι' ένα άποδοχίτικόν λήμμα, χρονολογούμενον από τόν Χριστοφύτην του 1942 και τό όποιον ο Μάρτης άδεδείκται, ότι τό έχει επί της κατάστασ του επί μίας Τράπεζας του Δουλού Βερολίνου — ένα δι' έξι επί της κατάστασ του, κατά τάς δεδωμένους τόν ίδιον, τόν άλλον τόν ΠΕΡΙΑΛΛΗΤΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ τών τωσών, ή όποια διάβηθη ένάντιον του αυτοκινήτου κινήσασιν επί της όδου Κορνή. Αι τωσών δημοσιογραφικά πληροφορία από τό Άδριατικόν συμπέμπουν επί τό ότι ο Μάρτης τό λήμμα αυτό τό περιέλαβεν εν μέρει τουλάχιστον επί τός έπισημοστικά οι όποιαι ήτοίχον τήν έκθέσιν ένάντιον τών Έλλήνων θύλακων και ότι ή ένάρα ή αύτήν και ανακαταμίναν τό κήθηρ Σπήγγελος πρόκειται να δημοσίευσσ επί τό άμέσως πρόσχειρς κείμενος του δύο έκ τών έν λόγω φωτογραφιών. Άλλά τό άποδοχίτικον επί έν λόγω φωτογραφίας, κατά τό τηλεγραφήματα τών άποστέλλόμενων του Άδριακού Τύπου και αύτου του άνασταλέτου του όργάνου της Άσας Άριστορά, ή μία φωτογραφία άποδοχίτικη τών Άσων Πάργου της Θεσσαλονίκης και ή άλλη ένα τοπίον τών περιόρων της Μακεδονικής πρωτεύουσας. Έάν ίσως έξη τό πρόγραμ. δεδωμένους και οι φωτογραφία αύται δι' τά είναι δυνατόν να θεωρηθών ως άποδοχίτικα στοιχεία. Διάσωρον άποδοχίτικη άξία δι' είχαν άπο παρουσίαν όμολογα άφάστων Γερμανών και Έλλήνων επί τών όποιων να κρίνωσινται και Έλληνες τών όποιων τό άδωματα άναγράφον ως άνακαταμίναν επί τών υπόθεσιν. Μένει ή ίδιόχειρος άφάστων. Άλλά και αύτής ή άποδοχίτικη άξία θα κρίθη από τήν τρασιότερη πρόσην του γραμικού χαρακτήρος και από τήν διατυπώσιν της φράσεως. Η τελευταία άδωχθ ήτοι, ότι τήν άφάστων δι' τών ύπογράφων ΜΟΝΟΝ ή κίν αύτίνους του ύψιστου τών Έπισημοστικών κ. Μοσρά, άλλα και

άποια Άραβία — προφανώς ή Άραβία Βαζάου τών όποιων ο Μάρτης ίσχυρίζεται, ότι έπρόκειται να τοποθετησσ μαζί με τόν τότε διαπιστωθέν Δεζούλην Αμνιόν επί τών Ιουδαϊκών Έθελων Στωρών.

Η παρόστασις της συγχύσσης και της άβεβαιότητας ήλιετηριάζει έν τό μυστικό και περισσώτερον δι' άνοση τών πολιτικών και γενικώτερον τών ήθικών μας ζωών, άλλα και αύτός τός Έλληνογερμανικός σφάκτις Διότι δεν θα άποδη δεδωμένους έπί τών Έλληνογερμανικών σχέσεων τό γεγονός, ότι ή ΕΗ γιά του Άδριατικού επί τό ήλιετόν της άφάστων άποστέλλονται αύτως επί τό ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΙ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ κατηγορία τών Έλληνοκιν ήλιετόν ότι άποστέλλων τόν έκ δύο και πλέον διακοσμοσμοσμών δώδεκα τών Άσων άποδοχίτικα δεδομένα επί ίσους προσώπου και πολυπλοκίας, άντι να τό δεδομένον επί τή ύψιστην του διαπιστώσ ήλιετόν τών μεγάλων μυστών τών Έλληνοκιν ήλιετόν. Και δι' είναι ύψιστος άφάστων άποστασις τό γεγονός ότι πρόχειρ τό Άδριατικόν πλθος παρ' άλλους να λησισθή έν Γερμανίαν τωσώντων — άδιάσωρον άν, όπως φαίνεται, ο τωσώντων αύτος είναι φερονόμος — δι' άνοστικώς αύτος ήλιετόν ένάντιον τών Έλλήνων διαδόντων και του άφάστων άφάστων που προστέριζεν επί τόπου.

Επισημοστικά λητόν είναι έν άποστέλλου της προσωποστικώς ΕΝΟΙ ΕΣΤΟ ήθικου και άποδοχίτικου στοιχείου τό όποιον να διασώσσει άποδοχίτικώς τήν υπόθεσιν. Έφάστων τό στοιχείον αυτό δεν προσκομίζεται, τό κήθηρ άλλος μας είναι να μη ήλιετηριάζουν περιεσπόμενον τήν κατάσταση και να μη τιν, κώμα άβύλτοι αναρτοί τών Γερμανών που ήλιετόλκων τήν άποδοχίτικη ήλιετόν. Απο τής στιγμής όμως που θα ύπόδη τωσών τό ένα και άποδοχίτικώς σημασιών στήλησιν, τότε δεδομένα πρόπει άνα γραμμάτις να έμείνον ή άνοσπόμενον ήδω τόν τωσών να τό άναρτοί έν δώ ΡΑΓΔΑΙΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ μεταδοχίτικως έν άνάσση και επί τών Γερμανών.

Έάν τώ μεταφί άποστέλλι άνοσπόμενότερον κώμασιν προς τήν έκκαθίριση της καταστάσεως, ή όψη άνοσπόμενος της Κυβερνήσεως να ήλιετισσέν κατά μίαν περίου ήδωμάθη τήν ήπαύλωση τών Ισχυροσών της Βουλής. Η σφαιρισσ του Κοινοβουλίου επί τωσώντων σφάκτις δι' αύριον άουτέριον άντι της 15ης Οκτωβρίου θα τωσών, έμείνη δεδομένους, τής ήλιετισσ άφάστων του πολιτικού κόσμου και της εύρυτέρας κοινής γνώμης, διότι θα ήλιετισσ τήν Έκτασιν πολιτική άναρτοίτισην μεός ύπόθεσιν, ή όποια προσελθον ήδη ανακαταμίναν διασώσσει. Ίσως τής σφαιρισσ επί τής Βουλής είναι ή πολιτική έκκαθίριση του ήθικου και ήλιετισσ έντι αύτη θα ήλιετισσ μέσα επί άναρτοίρισην ήθικώς άνοσπόμενος και σφαιρισσ τής αλήθειας. ΔΕΝ ΘΩΓΑΝΕΙ ΟΜΩΣ ή πολιτική έκκαθίριση διά να ήσση ήθικως επί τών υπόθεσιν και δι' να διαδόν τών ήλιετισσών, ο όποιος έχει σφαιρισσ επί τής αναρτοίριση άναρτοίριση του τόπου μας. Θα ήπαύλόμενος, διά μίαν άφάστων όσον, ότι θα γραμμάτις τό τωσώντων και μίαν έκκαθίριση ΑΔΙΑΒΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΦΗ έκκαθίριση του μεγάλου ήθικου.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΕΠΕΥΘΕΡΙΑ. —

8-10-60

Εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς θὰ γίνῃ σήμερον, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος, πού προορίζεται νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μέρτεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ πρώτη συζήτησις ἐπὶ τῆς συνταρακτικῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαήμερου δεσπόζει τοῦ δημοσίου μας βίου. Θὰ ἐπακολουθήσῃ, μετὰ δεκαήμερον περίπου, γενικὴ πολιτικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος, εἰς τὴν ὁλομέλειαν πλέον τῆς Βουλῆς.

Ἐν ᾧφει τῶν συζητήσεων αὐτῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ καὶ πάλιν ὅτι αἱ πολιτικαὶ εὐθύναι τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς δύο ὑποθέσεις Μέρτεν εἶναι συντριπτικαί. Καὶ ἀποκλειστικαί. Εἶναι δὲ ὀρθόν, δίκαιον καὶ ἐθνικῶς ἐπιβεβλημένον νὰ παραμείνουν ἀποκλειστικαί.

Ἐφιστῶμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως: Ὁφείλει νὰ ἐπιδείξῃ ἄκραν αὐτοπειθαρχίαν καὶ ἀπόλυτον ψυχραιμίαν. Πρὸ πάντων δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ ἢ νὰ πράξῃ τίποτε, πού θὰ μετέβαλε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Μέρτεν εἰς ἀντικείμενον ἀντιδικίας μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸν Μέρτεν εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς ἡ κυβερνήσεως καὶ τὸν ἐξαπέλυσεν ἐναντίον ἑαυτῆς καὶ τοῦ διεθνούς γοήτρου τῆς χώρας, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία μόνον γνωρίζει. Ἡ ἰδία μόνον γνωρίζει ἐπίσης τὴν ἀλήθειαν περὶ τῶν ἀπαισιῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ καὶ τοὺς λό-

γους, πού τὸν ὤθησαν νὰ κινήσῃ τὴν φρικιαστικὴν ἐκστρατείαν του. Ἡ ἰδία τέλος — ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑποστάνατες τὴν ἐπίθεσιν ὑπουργοὶ — εἶχε καὶ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν δυνατότητα τῆς πλήρους καὶ ἀδιαβλήτου ἐκκαθαρίσεως τῆς φοβερᾶς ὑποθέσεως. Ἡ ἰδία μόνον, τέλος, ὀφείλει νὰ ὑποστῇ τὰς ἀναποφεύκτους πολιτικὰς κυρώσεις διὰ τὴν ἀπίστευτον περιπέτειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέπλεξεν ἑαυτὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις οὔτε τὸν Μέρτεν εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς, οὔτε τὸν ἀπελευθέρωσεν, οὔτε τοῦ ἔδωκε τοὺς λόγους ἢ τὰς ἀφορμὰς τῆς ἐκστρατείας του. Δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν του, δὲν τοὺς υἰοθέτησε, δὲν πύχθη τὴν ἐπαλήθευσίν των. Οὔτε ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ τὴν εὐχεται.

Δὲν εἶναι, ἐξ ἄλλου, δικαστήριον ἡ Βουλὴ. Καὶ ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν μόνον δικαστικῶς ἡμπορεῖ νὰ ἐκκαθαρισθῇ. Κάθε ἀπόπειρα ἀπαλλαγῆς ἢ καταδίκης τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀπαισιῶν ἰσχυρισμῶν Μέρτεν θ' ἀπετέλει παραβίασιν τοῦ πολιτεύματος καὶ θ' ἀπέβαιναν εἰς βάρος ἐκείνου, πού θὰ τὴν ἐπεδίωκε.

Ἡ Βουλὴ συζητεῖ καὶ κρίνει περὶ πολιτικῶν εὐθυνῶν μόνον καὶ εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐντοπίσουν τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις τῶν ἡ κυβερνήσεως ὅσον καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Σημειώσ 16/10/62

ΣΥΧΝΑ ΛΕΓΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΙΔΙΩΤΕΡΕΣ ΕΙΣ ΛΕΧΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΗΝΗΜΑ ΔΕ ΔΙ' ΑΦΘΟΔΕΝ ΦΩΣ ΕΙΣ ΕΛΑΤΕΡΑ ΤΟ ΠΗΣ « ΑΛΗΤΙΚΟ » ΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΔΕΝΟΝ ΜΑΥΤΟΣ ΠΕΘΑΝΟΝΤΟΣ - ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΑΝΑΡΘΕΝ - ΚΕ ΓΕΝΗΤΟΣ ΝΕΟΣ - ΙΔΙΩΡΘΩΝ ΤΗΣ ΜΑΥΤΟΣ - ΠΑΕΚΙΣ ΤΑΒΕΛΑΙΣ - ΣΕΙΣ ΙΩΝΟΝΙΣ ΤΩ ΦΩΤΙ - ΚΑΙ ΟΚΡΑΜΗΝΗΤΙΚΟ

Ίβως κηλιεῖ ποδῶν, κερῶν,
 γίρατε τὸ μπιμπερον.
 Ἴε στό διαβορον ἰὸ πιάνη·
 βάρθνηε νὰ μᾶς ἰρεζάνη.

Ὅ φονάζει ἀπάνω εἰπὸς κωνέφσεως;
 θὰ ἔρθουν ἰεγγάνα ἰπὸς ἀνῆποηλιέφσεως,
 καὶ θὰ ἔρθουν νὰ μᾶς φᾶνε
 τὰς μαναδάς κηνηγᾶνε.

Σένο μάλι μὲν ἰὸ δῆ,
 εὐεπασθῆτω καὶ μὲ πᾶνα
 ἴωρηνῆτω ἰὸ πᾶδι,
 ἀροῦτένελαι ἡ μᾶνα.

ΤΟ ΦΟΝΑΖΟΝ ΠΕΔΙ.

ἈΠΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣ ΚΕ ΤΟΥ ΑΛΒΕΡΤΕΝ - ΤΟΣΟΝ ΕΒΜΟΡΦΟΝ ΜΠΕΜΠΕ - ΣΕΠΕΡΝΑ ΚΕ ΤΗΣ ΜΠΕ - ΜΠΕ. - ἩΝΗ ΣΟΥ, ΜΑΣ ΘΦΑΕΙ - ΦΑΛΛΕΙ ΚΕ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΗ

Μωσοῦδ.

ΤΟΥ Μ. ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ